

PASTORALA PASCALĂ A ÎNALTPREASFINȚITULUI MELETIE, MITROPOLITUL CERNĂUȚILOR ȘI AL BUCOVINEI, PĂSTORILOR, MONAHILOR ȘI TUTUROR FIILOR EVLAVIOȘI AIEPARHIEI NOASTRE A CERNĂUȚILOR ȘI BUCOVINEIDE ZIUA LUMINATEI ÎNVIERI A LUI HRISTOS DIN ANUL MÂNTUIRII 2020

Hristos a înviat!

Scumpi și iubiți întru Domnul preacucernici părinți, preacuvioși viețuitori și viețuitoare din sfintele noastre mănăstiri, evlavioși și iubitori de Dumnezeu frați și surori!

Vă felicit din inimă pe Voi pe toți cu Sărbătoarea sărbătorilor și al praznicelor Praznic – cu sărbătoarea Luminătei Învieri a lui Hristos!

Sărbătoarea Învierii este ziua cea mai luminată și plină de bucurie pentru fiecare om, pentru că prin preaslăvita Înviere a Sa Domnul „a distrus stăpânirea morții” (Sf. Ioan Gură de Aur) și a pus pentru toți oamenii „Începătura altei vieți veșnice” (Canonul Învierii, cântarea a 7-a).

Lumina din Mormântul Domnului luminează peste veacuri și va lumina până la sfârșitul vieții pe pământ. Ea strălucește pentru fiecare, cine trăiește pe pământ. Însă această lumină Dumnezeiască necreată poate să o primească întru sine doar omul credincios, care crede în aceea, că Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, care crede, că Hristos Dumnezeu și Omul, Mântuitorul lumii, de voie a pățimit pentru păcatele noastre pe Cruce și a înviat din morți.

Lumina Dumnezeiască și bucuria plină de har, ce le iradiază pentru noi, păcătoși, Învierea lui Hristos poate să le perceapă în sine doar omul, care crede în viața veșnică, în învierea cea de obște și în dreapta Judecată a lui Dumnezeu.

Dacă vrem să simțim pe deplin bucuria pascalei, trebuie ca noi, prin îndeplinirea poruncilor Evanghelice și prin atitudine bună și respectuoasă față de aproapele, mereu să ne întărim în noi credința. Noi trebuie să creștem spiritual din putere în putere, pentru ca prin credință să-L cunoaștem perfect pe Dumnezeu Cel Veșnic, cu smerenie să plecăm genunchiul inimii noastre înaintea Fiului lui Dumnezeu, Cel înviat din morți. Cu profundă evlavie trebuie să așteptăm învierea tuturor oamenilor, Judecata cea dreaptă a lui Dumnezeu și viața veșnică în Lăcașurile Cerurilor. Cu cât mai mare va fi credința și evlavia noastră înaintea lui Dumnezeu, cu atât mai mult ne vom îndulci de lumina Dumnezeiască, de bucuria harică și de pace, pe care ni le-a dăruit Hristos Mântuitorul prin venirea Sa în lume și prin preaslăvita învierea Sa din morți.

Credința îl face pe om în mod excepțional părtaș luminii lui Dumnezeu, bucuriei, păcii cordiale pe pământ și doar ea este garanția vieții fericite în cer. Să reținem, dragi frați și surori, că credința noastră trebuie să fie dreaptă, adevărată, adică ortodoxă, și ea trebuie dovedită prin faptele noastre bune. În Sfânta Scriptură sfântul Apostol Iacov zice: „căci precum trupul fără de suflet mort este, astfel și credința fără de fapte, moartă este” (Iac. 2; 26).

Din istorie cunoaștem, că în diferite timpuri este dificil să trăiești după credință. Diavolul nu vrea, ca

omul să trăiască după legile Dumnezeiești, esența cărora se cuprinde în două porunci: să-L iubești pe Domnul tău și în Dumnezeu să-L iubești pe aproapele tău, ca pe tine însuși (Lc. 10; 27). El știe, că anume aceste legi sfinte și veșnice îl aduc omului pace și fericire în adevăratul și deplinul înțeles al cuvântului.

Vrăjmasul mântuirii omului, diavolul, a inventat alte legi, conform cărora, omul trebuie să ia de la viață pentru sine totul ce se poate și dacă cineva te împiedică, atunci el trebuie să fie disprețuit și nimic. Diavolul îi îndeamnă pe oameni să caute și să-și creeze raiul pe pământ. Dar aceasta este o iluzie. Oamenii păcătoși n-o să poată niciodată făuri raiul pe pământ. Raiul este în Cer, în lumea spirituală, unde petrec sfinții Îngeri, unde viețuiesc cei ce au bine-plăcut lui Dumnezeu și unde se vor strămuta după moarte aceia, care vor fi vrednici de acesta.

Dragi părinți, frați și surori, la aceasta, propriu zis, ar trebui să ne gândim cât mai des, ca să nu ajungem în capcana diavolului, care în timpul de astăzi cu mare îndrăzneală e pornit naprasnic asupra noastră. Astăzi, din cauza răutății sale, el seamănă frică de diferite boli și catastrofe, inspiră neîncredere, ridică „pe frate asupra fratelui”, „popor asupra altui popor” (Mt. 10;21, 24;7), îi desparte pe oameni, făcând schisme, înspăimântă cu nesiguranța în viitor. Duhul decăzut știe, că istoria omenirii se apropie de sfârșitul său, observă că

oamenii prin păcatele lor apropie sfârșitul lumii, își amintește că el pe veci va fi legat și aruncat în iezerul de foc (Apoc. 19; 20), unde va fi „plânsul și scrâșnitul dinților”, de aceea se silește, să ispitească cât se poate de mulți oameni și să-i facă victime ale sale. Adevăr trist și regretabil.

Fie dar ca toate acestea să nu ne înspăimânte și nici să nu ne întristeze. Astăzi noi ne bucurăm de Paște și-I aducem smerită mulțumire Domnului pentru că El, prin Luminata Sa Înviere, ne-a dăruit la toți cei ce dorim posibilitatea să fim părtași Împărăției Sale, lăudându-L pe Dânsul ca pe un Dumnezeu în veci (Canonul Învierii, cântarea a 8-a).

Astăzi noi îi mulțumim lui Dumnezeu pentru aceea, că ne-a dat rațiune să-L cunoaștem pe El, ne-a dat inimă să credem în El, ne-a dat suflet să-L iubim pe El și prin credință să ne facem părtași acelei lumini și bucurii, ce strălucesc din Mormântul dător de Viață. Anume bucuria și lumina Paștelui lui Hristos îi dau omului putere și inspirație să trăiască cu vrednicie înalta sa chemare creștinească pe pământ.

Vreau încă odată să vă felicit din tot sufletul pe Voi pe toți, scumpilor și iubiților, cu Sărbătorile Paștilor. Vă doresc Vouă multe și bogate mile de la Domnul Cel înviat: sănătate deplină, putere și creștere spirituală, pentru ca aici, pe pământ, inimile noastre credincioase să se umple de bucuria și lumina Dumnezeiască în Hristos Iisus. Pentru ca acum, pe pământ, și în viitor în cer, noi împreună cu toată plinătatea Uneia Sfinte Sobornicești și Apostolice Biserici Ortodoxe cu bucurie să cântăm: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le”.

HRISTOS A ÎNVIAT! ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

„Harul Domnului nostru Iisus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu Tatăl, și părtașia Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin” (2 Cor. 13; 13).

Smeritul +MELETIE, mitropolitul Cernăuților și al Bucovinei, arhiereul ortodox al nordului Bucovinei, nordului Basarabiei și al ținutului Herța

De Dumnezeu păzit orașul de catedrală Cernăuți Paștile lui Hristos din anul Mântuirii 2020.

Rugăciune în vreme de boală

Dumnezeule Cel Mare și Preainalte, Stăpâne îndurate și Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi, nevrednicii robii Tăi, după mulțimea milei Tale și trimite-ne nouă ajutorul Tău în vremea acestei boli vătămătoare ce s-a abătut asupra neamului omenesc, răscumpărat cu Sângele Tău.

Știm, Doamne, că am greșit înaintea Feții Tale și nu este număr păcatelor noastre. Dar milostivește-Te și întoarce de la noi mânia Ta cea cu dreptate pornită asupra noastră. Nu te mânia pe noi foarte, căci Tu ai zis, că bucurie este în cer de un păcătos care se pocăiește. Primește acum și pocăința noastră, lacrimile și smeritele rugăciuni înălțate din adâncul inimii înaintea sfântului Tău altar.

Părinte al îndurărilor, Dumnezeule a toată mângăierea, întărește-ne pe noi pentru rugăciunile Preabinecuvântatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, cu puterea Cinstitei și de Viață făcătoarei Cruci, ale sfântului mare mucenic și tămăduitor Pantelimon, ale sfântului ierarh Luca, mărturisitorul Crimei, ale sfinților doctori și tămăduitori ai noștri: Agapit, Damian, Ipatie de la Lavra Pecerska din Kiev și cu ale tuturor sfinților din pământul nostru și oprește văzduhul aducător de vătămare și depărtează de la noi toată boala și neputința, ca fiind izbăviți de toată năpasta cu brațul Tău cel puternic, să slujim Ție cu toată mulțumirea. Ca și acum împărțându-ne de negrăita Tu iubire de oameni, să-Ți cântăm și să Te slăvim pe Tine, Cel ce faci lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și preaminate.

Că Tu ești Izvorul vindecărilor, Dumnezeuul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

(Textul a fost aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainene, tradus la Sfânta Mitropolie a Cernăuților și Bucovinei)

► Rânduri din scrisori

Sărbătoarea Sfintei Învieri să ne aducă lumină și sănătate

Sărbătoarea Învierii Domnului sau a Paștilor, cum îi spunem noi, a fost întotdeauna mult așteptată nu numai în casele noastre, dar și în instituțiile de învățământ din întreaga țară.

La CIE Cupca avem o întreagă galerie de gazete de perete și desene, aplicații pe această temă. Anual pregătim mai multe compoziții dotate cu coșuri pascale, crenguțe de salcie, flori, ouă încondeiate, păscuțe, cozonaci etc.

Un loc aparte îl ocupă în aceste zile încondeierea ouălor, meșteșug păstrat cu sfințenie de veacuri aici, la Cupca, sat cu bogate tradiții. Făcând o paranteză, vom menționa că printre puținele sate bucovinene unde s-a păstrat obiceiul așa-

numit „toață”, când în marțea a se felicită. Acest obicei a rezistat

Paștilor mari și mici se adună în curtea bisericii pentru a ciocni ouă,

la Cupca chiar și în perioada ateismului sovietic.

În muzeul istoric al satului Cupca avem un frumos copac de Paști, împodobit cu ouă, flori, panglici...

Anual participăm la toate expozițiile raionale dedicate sărbătorii celei mai importante din viața creștinilor ortodocși.

Anul acesta nu avem posibilitatea să facem toate acestea pe viu, dar de la distanță vom admira frumoasele coșuri și, mai ales, ouăle încondeiate și arta nespuse de frumoasă a pregătirii lor.

Sperăm că Bunul Dumnezeu se va îndura de noi toți și vom reveni la normal.

Tuturor vă dorim un Paște fericit, sănătate, pace, liniște sufletească, credință, bunătațe, înțelegere, speranță, lumină, încredere în ziua de mâine, voie bună...

Eleonora SCHIPOR

Suntem într-un moment de purificare

Suntem în ajunul însemnatei sărbători creștine – Învierea Domnului Iisus Hristos – Sfintele Paști. Deci, până a sosi ziua mult așteptată, cu toții să înălțăm păcatul, pizmele, dușmăniile, contrazicerile între confesiunile religioase și într-o atmosferă frățească să-i aducem cinste, laudă și închinare lui Dumnezeu-Creatorul și lui Iisus Hristos, care a suferit grele patimi prin răstignire, pentru a răscumpăra omenirea din păcatul Adamic, care a venit asupra tuturor, din generație în generație, ca o epidemie, până în zilele noastre. Și ca să fim cu toții în împărăția lui Dumnezeu, unde nu va mai fi nici moarte, nici lacrimi și nici durere.

Părintele Veșniciei

Tată bun și grijuliu,
Noi cu toții te iubim
Și cu drag Te proslăvim,
Ca Părinte-Creator,
Milostiv și răbdător
Ne ești și învățător.
Printre cărțile sfinte
Ne dai sfaturi, ne dai pilde
Și cu darul Tău cel sfânt
Ne-ai dat ploaia pe pământ.
Soarele ne strălucește
Și pe toți ne încălește.
Ne-ai dat pomi cu fructe bune
Și frăguțe, și căpsune, floricele,
Pasărele, coccostărci și rândunele
Ne-ai dat totul de folos
Prin Domnul Iisus Hristos.

Ion PUȘCAȘU,
s. Mogoșești

► Cuvântul preoțesc

POMUL VIEȚII

Pomul vieții a înflorit –
Priviți în depărtare,
Cine pacea a iubit,
Simte ușurare.
Domnul e vindecător
Numai pentru bunătate,
Când suntem ascultători
Mulțumind de toate.
El e rod însoțitor
Spre a ne întoarce
La a pomului roade,
Unde-i viața noastră
Și aroma înflorită,
Miresmele toate
Cu măsură la fiecare
Suflet le împarte.
Apoi, cu zâmbetul pe buze
Ne admiră credința
Că spre bine străduiește
Toată înfrățirea...
Ca albinele să fim
Harnice, nevinovate
Și din roade noi gustând,
Făcând bune fapte
La pomul vieții e chemarea
A Tatălui înțelepciune
Care ne va da cununa
Într-o altă lume.

DE LA IERUSALIM LA GOLGOTA

Drumul la Ierusalim
Să-l pășim cu toții,
În rugăciuni să admirăm
Muntele Golgotei.
Acolo-n zare străvezie
Trei cruci se arată,
La mijloc – Fiul Mariei,
Răstignit, împuns în coastă...
Soarele s-a întunecat,

Luna e în sânge,
Mi-i sete, – a spus Iisus,
Durerea să o stingă.
Iar cel fără de milă
Oțet i-a dat să bea...
S-a isprăvit, a zis Iisus –
Pentru toți pun jertfa mea.
Din ceruri cu strălucire
Îngerașii se arată,
Pietrele s-au sfărâmat,
Peste tot frica s-a lăsat.
Că-i puterea mai presus
De judecata omenească
Și ostașii au recunoscut
Că nu-i din lumea pământească.
Adevărat Fiul lui Dumnezeu
A fost și este acesta,
Iartă necredința noastră
Și viață veșnică ne dăruiește.

MUSTRAREA

Închinare iubitoare
De la răsărit,
Te apleci în ascultare
Și te înalți pe piscuri
Că lucrarea împlinind
Cântă în noi organe
Trecerea-i fier înroșit
Într-o altă stare.
De n-am recunoaște muștrarea
S-ar vesteji toate,
Iar al strigătului glas
N-ar obține pacea.
O, ce bine ne aduce muștrarea,
Când trece și pe la noi
Și ne lasă alinarea
Ca să nu ne trecem goi.
Tu ești iute la îndemnare
Și nu ne părăsești,
Tu vrei ca buna rânduială
Să crească în simțul omenesc.

Preot Mihai PĂDURARU

De sâmbăta lui Lazăr, la Biserica din Movila

În sâmbăta premergătoare praznicului Floriilor, cunoscută în Biserica Ortodoxă și ca Sâmbăta lui Lazăr, zi în care sunt pomeniți cei trecuți la cele veșnice, la data de 11 aprilie 2020, la Biserica Adormirii Maicii Domnului din satul Movila, protopopiatul Herța, a fost săvârșită Sfânta și Dumnezeiască Liturghie.

La finalul Sfintei Liturghii am rostit un cuvânt de învățătură în care am explicat pericopa evanghelică de astăzi, evidențiind minunea săvârșită de Domnul Hristos prin Învierea din morți a prietenului său Lazăr, și subliniind faptul că numai dacă trăim în credință și iubire cu Dumnezeu și cu aproapele nostru, putem deveni prietenii Domnului Hristos și dobândim harul Duhului Sfânt care ne mântuiește. Din prietenie pentru Lazăr, Hristos a lăcrimat (este singurul moment în care se vorbește despre faptul că Hristos a plâns), din prietenie a mers spre Betania, deși știa că oamenii voiau să îl facă rău. Dacă ne simțim prietenii lui Dumnezeu, nu așteptăm doar ca El să ne dea, îi cerem, dar îi și dăruim: „pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Spunând aceste cuvinte, ne dăm seama că, de fapt, nu îl dăruim tot timpul nostru lui Dumnezeu, de exemplu atunci când păcătuim. Ar trebui să fim atâta de ocupați cu cele duhovnicești, încât să nu mai avem timp pentru lucrurile lumesti nefolositoare. Să ne facem timp pentru a-l dăruii lui Dumnezeu. Prietenia cu Dumnezeu ne

dă curaj să ne rugăm, să vorbim cu El, să venim înaintea Lui cu toate neputințele noastre (să nu spunem că avem prea multe păcate și de aceea nu venim la Dumnezeu; tocmii pentru că suntem păcătoși să mergem la Hristos, să avem încredere că Dumnezeu nu ne va lăsa în moarte păcatului). Dacă îl simțim pe Dumnezeu ca pe un prieten al nostru, birum toate obstacolele pentru a veni la El. Hristos a burluit toate obstacolele omeniești și a mers către prietenul Său, Lazăr.

Prietenia se arată și prin durerea celor două surori. Hristos a fost impresionat ca om de lacrimile celor două surori. Acestea s-au așezat în genunchi și au spus cu durere: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele nostru n-ar fi murit”. Să avem și noi încredere că Dumnezeu poate orice și să spunem „Doamne, Tu poți toate, poți să-i scoți pe cei dragi din iad”. Dacă devenim prietenii lui Dumnezeu, simțim să facem mai mult și pentru noi, și pentru cei adormiți ai noștri. Hristos i-a spus lui Lazăr „Lazăre, doar ca El să ne dea, îi cerem, dar îi și dăruim: „pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm”. Spunând aceste cuvinte, ne dăm seama că, de fapt, nu îl dăruim tot timpul nostru lui Dumnezeu, de exemplu atunci când păcătuim. Ar trebui să fim atâta de ocupați cu cele duhovnicești, încât să nu mai avem timp pentru lucrurile lumesti nefolositoare. Să ne facem timp pentru a-l dăruii lui Dumnezeu. Prietenia cu Dumnezeu ne

păcate”, să venim la Hristos.

„Din Învierea lui Lazăr săvârșită de Mântuitorul Hristos învățăm cu toți că și noi vom învia, că nu în zadar sunt ostenele și eforturile noastre în această viață pământească, ci ele merg în perspectiva dobândirii vieții veșnice. Învățăm, de asemenea, din această minune că Mântuitorul Iisus Hristos l-a avut ca prieten pe acest om, care mai târziu a devenit episcop în Cipru, învățăm ca și noi să fim prieteni unii cu alții și mai ales cu Dumnezeu, să suferim și să ne bucurăm împreună cu semenii noștri la necazurile și împlinirile lor. Mântuitorul Hristos a vărsat lacrimi din dragoste dumnezeiască și omenescă față de prietenul său Lazăr. Și noi să înțelegem și să apreciem lacrimile Domnului care au fost pentru noi, pentru că s-a gândit la prietenia ce ne-o poartă El ca Dumnezeu și, de asemenea, la prietenia ce trebuie să o purtăm noi față de Dumnezeu și față de semenii noștri”.

După Sfânta Liturghie a fost săvârșită slujba de pomenire a citorilor și binefăcătorilor sfântului locaș, precum și a tuturor creștinilor ortodocși trecuți la viața veșnică.

Și deoarece ne aflăm în ajunul Sfințelor Paști, să ne împărțim azi din lumina și iubirea lui Hristos Cel înviat.

Doamne, binecuvântează-i pe toți cei care cred în Învierea Răstignitului din Nazaret!

Hristos a înviat!

Preot Igor ANDRONACHI

RUGĂ CĂTRE TATĂL DE SUS

Mă închin în fața Ta,
Căci Tu faci mereu minuni.
Alungă, Doamne, dușmănia,
Fă oamenii mai buni!
Dă-ne, Doamne, pace,
Lumea toată să se mpace,
Să nu fie război nicidecum,
Cât vom trăi pe pământ.

Să avem noi de toate,
Câmpuri cu roade bogate,
Să fie cerul curat,
Nu de gloanțe sfărtecat.
Copilași să zâmbească
Și în pace ca să crească,
Să nu rămână nicidecum
Fără părinți pe pământ.
Nu știu dușmanii ce vor
De nu-ncap în pielea lor.
Ei tot piedică ne pun,
Și n-avem un trai mai bun.
Dă-ne, Doamne, pace,
Fără minciuni și rele,
Ajută-ne, Doamne,
În orice clipă grele.

TU, CÂND LUMEA AI ZIDIT

Doamne, ai mare putere,
De la Tine tot se cere,
Căci ești duhul nevăzut

În toate ce Le-ai făcut.
Tu, când lumea ai zidit,
Pe toate Le-ai potrivit –
Cum o floare să-nflorească,
Iarba cum să odrăslască,
Tu, cu puterea cea mare,
Viață ai dat la fiecare:
La o pasăre, la un pom
Și la pește, și la om.
De n-ar fi puterea Ta,
Toate pe loc ar sta,
Nimica nu ar înverzi
Și nici lumea n-ar trăi.
Pe toate Le-ai așezat,
Nimica n-ai încurcat.
Tu la toți Le-ai dat un loc,
O soartă și un noroc.

IISUSE, NUMELE TĂU DRAG

Iisuse, numele Tău drag,
E taina, care-mi dă putere,
Să înfrâng ispitele șirag
Și valurile de durere.
Te rog, stăpânul meu preabun,
Prin harul Tău să mă oprești,
Să nu zidesc, ce Tu dărași,
Să nu dărăm, ce Tu zidești.

STRIGĂ-L PE IISUS

Când cazi în disperare
Cu sufletul distrus,
Nu-ți pierde speranța,
Strigă-L pe Iisus.

El iartă oricând
Și-ți vine-n ajutor,
Îți răspunde la chemare,
Și-ți este mai ușor.

ȚIE, DOAMNE, ÎȚI MULȚUMIM

Ție, Doamne, îți mulțumim
Că ne dai tot ce dorim –
Sănătate și putere,
Că-i cea mai de preț avere.
Ne îndrepti pe drumuri bune
Și ne dai înțelepciune,
Ne dai pâine, ne dai sare
Și la minte lumineare.
Te rugăm, Doamne, fierbinte,
Te rugăm nelincetat,
Să ne dai o cale dreaptă,
Și cu teamă de păcat.

O, IISUSE DOMN CERESC

O, Iisuse Domn ceresc,
Cât de mult eu te iubesc,
Tu mereu îmi dai putere
Și în suflet mângăiere.
Iisuse, numele Tău dulce,
Fii cu mine unde-m-aș duce,
Condu-mă pe calea vieții
Să uit de greul tristeții.
O, Iisuse Domnul meu,
Tu veghează-mă mereu,
Când e greu și când nu-i bine,
Domnul meu, Tu fii cu mine.
Zinaida SMOCHINĂ-ROTARU